

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 124/03-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. júna 2003 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. K. M., bytom K., ktorou namietal porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom na Okresnom súde v Prešove pod sp. zn. 12 C 182/02, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. K. M. o d m i e t a pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Podaním doručeným Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 5. júna 2003, označeným ako „Sťažnosť“ požaduje Ing. K. M., bytom K. (ďalej len „sťažovateľ“), vyslovenie porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v konaní vedenom na Okresnom súde v Prešove (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 12 C 182/02. Ďalej žiada, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu, aby vec sp. zn. 12 C 182/02 čo najrýchlejšie prejednal a rozhodol. Napokon požaduje priznanie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 20 000 000 Sk.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ sa žalobou z 5. septembra 2001 podanou na Najvyššom súde Slovenskej republiky domáhal ochrany osobnosti voči Krajskému súdu v Košiciach a voči predsedovi Krajského súdu v Košiciach. Táto právna vec bola prikázaná okresnému súdu, kde sa podanie vedie pod sp. zn. 12 C 182/02. Na základe výzvy okresného súdu z 26. apríla 2002 sťažovateľ zaslal vyplnené a potvrdené tlačivá na oslobodenie od súdnych poplatkov a na ustanovenie právneho zástupcu, keďže spolu s návrhom na ochranu osobnosti požiadal tak o oslobodenie od súdnych poplatkov, ako aj o ustanovenie právneho zástupcu. Uznesením sp. zn. 12 C 182/02 z 3. decembra 2002 okresný súd priznal oslobodenie od súdnych poplatkov a ustanovil mu za právneho zástupcu advokáta Mgr. J. M. Dátum pojednávania však nebol stanovený. Sťažovateľ podal proti uzneseniu odvolanie s tým, aby mu bol ustanovený iný nezaujatý právny zástupca, keďže ustanovený advokát pôsobil ako sudca a dá sa preto očakávať, že nebude dostatočne obhajovať záujmy sťažovateľa proti bývalým kolegom. Postup okresného súdu má za následok stav právnej neistoty sťažovateľa, ktorý možno odstrániť len právoplatným rozhodnutím. Je tým porušené jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Zároveň so sťažnosťou sťažovateľ podal ústavnému súdu aj žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, keďže jeho sociálna situácia mu nedovoľuje zabezpečiť si povinné kvalifikované právne zastúpenie. Je totiž nezamestnaný a nárok na vyplácanie podpory mu skončil v septembri 2002.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ požaduje uložiť Krajskému súdu v Košiciach a predsedovi Krajského súdu v Košiciach zdržať sa v budúcnosti nepravdivých tvrdení o sťažovateľovi a písomne sa mu ospravedlniť. Požaduje tiež náhradu nemajetkovej ujmy v sume 20 000 000 Sk a trov konania. Návrh bol podaný na poštu doporučené 5. septembra 2001 a bol adresovaný Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky.

Z výzvy sudkyne okresného súdu z 26. apríla 2002 vyplýva, že žiada sťažovateľa o oznámenie adresy zamestnávateľa a o predloženie potvrdenia o výške príjmu za

posledných 6 mesiacov, ako aj o oznámenie osobných, majetkových a zárobkových pomerov, a to na účely rozhodnutia o žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov.

Z listu sťažovateľa bez označenia dátumu vyplýva, že požiadavke okresného súdu vyhovel. Zároveň navrhol preskúmať odbornú a psychickú spôsobilosť JUDr. I. V. pre výkon predsedu krajského súdu.

Z uznesenia okresného súdu sp. zn. 12 C 182/02 s nečitateľným dátumom vyplýva, že okresný súd priznal sťažovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov a ustanovil mu za právneho zástupcu advokáta Mgr. J. M.

Z podania sťažovateľa zo 17. decembra 2002 vyplýva, že podáva odvolanie proti uzneseniu okresného súdu sp. zn. 12 C 182/02 z 3. decembra 2002, lebo nesúhlasí s osobou ustanoveného právneho zástupcu Mgr. J. M.

Zo zistenia ústavného súdu vyplýva, že sťažovateľova žaloba o ochranu osobnosti bola okresnému súdu postúpená 15. apríla 2002.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil navrhovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh je preto možné považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 110/02).

Z judikatúry ústavného súdu ďalej vyplýva, že nie každý zistený priesťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (II. ÚS 57/01, I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02).

Podľa názoru ústavného súdu treba sťažnosť považovať za zjavne neopodstatnenú.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec (...) prerokovala bez zbytočných priesťahov (...).

Treba uviesť, že sťažovateľ podal návrh na nepríslušný súd, a preto bola vec postúpená okresnému súdu až 15. apríla 2002. Od tej doby okresný súd plynule pokračuje vo vybavovaní veci, keďže musí riešiť predbežné požiadavky sťažovateľa týkajúce sa oslobodenia od súdnych poplatkov a ustanovenia právneho zástupcu. Proti uzneseniu týkajúcemu sa osoby ustanoveného advokáta podal sťažovateľ odvolanie.

Podľa názoru ústavného súdu postup okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 182/02 po prevzatí veci na základe jej prikázania (15. apríla 2002) doteraz nemožno na

základe skutočností uvedených v sťažnosti považovať za taký, ktorý by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prierahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti rozhodol ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde o odmietnutí sťažnosti, tak ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. júna 2003